

☰ Indholdsfortegnelse	>
📄 Senere ændringer til forskriften	
📄 Ændrer i/ophæver	✓
Se detaljeret overblik BKI nr 114 af 12/12/1983	📄
📄 Yderligere dokumenter	✓
Beretninger fra ombudsmanden, der anvender denne retsforskrift	>

GÆLDENDE

BKI nr 3 af 01/02/2007

Udenrigsministeriet

Yderligere oplysninger >

Bekendtgørelse

af

protokol V af 28. november 2003 om eksplosive
krigsefterladenskaber til konventionen af 10. oktober 1980
om forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af visse
konventionelle våben, som må anses for at være unødigt
skadevoldende eller for at ramme i flæng

I henhold til ministerresolution af 6. juni 2005 har Danmark godkendt en i Genève den 28. november 2003 vedtaget protokol om eksplosive krigsefterladenskaber til konventionen af 10. oktober 1980 om forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af visse konventionelle våben, som må anses for at være unødigt skadevoldende eller for at ramme i flæng, jf. Udenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 114 af 12. december 1983, Lovtidende C.

Protokollen har følgende ordlyd:

Oversættelse

Protokol
vedrørende eksplosive krigsefterladenskaber

De høje kontraherende parter, der

anerkender de alvorlige humanitære problemer, der forårsages af eksplosive krigsefterladenskaber efter en konflikt,

er bevidst om behovet for at vedtage en protokol om afhjælpende foranstaltninger af generel karakter efter en konflikt for at minimere risikoen ved og virkningerne af eksplosive krigsefterladenskaber, og

er villige til at fokusere på generelle forebyggende foranstaltninger gennem de i et teknisk bilag beskrevne frivillige normer for god praksis for at forbedre pålideligheden af ammunition og dermed minimere forekomsten af eksplosive krigsefterladenskaber,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Almindelig bestemmelse og anvendelsesområde

1. De høje kontraherende parter er i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt og de for dem gældende folkeretlige regler for væbnet konflikt enige om både individuelt og i samarbejde med andre høje kontraherende parter at overholde de i denne protokol anførte forpligtelser til at minimere risikoen ved og virkningerne af eksplosive krigsefterladenskaber i en efterkrigssituation.
2. Denne protokol gælder for eksplosive krigsefterladenskaber på høje kontraherende parters landterritorium, herunder indre farvande.
3. Denne protokol gælder for situationer, der følger af konflikter som anført i artikel 1, stk. 1-6, i konventionen som ændret den 21. december 2001.
4. Protokollens artikel 3, 4, 5 og 8 gælder for andre eksplosive krigsefterladenskaber end eksisterende eksplosive krigsefterladenskaber som defineret i protokollens artikel 2, stk. 5.

Artikel 2

Definitioner

I denne protokol betyder:

1. eksplosivt våbenteknisk materiel konventionel ammunition indeholdende sprængstoffer med undtagelse af miner, lureminer og andre mekanismer som defineret i konventionens protokol II som ændret den 3. maj 1996,
2. ueksploderet våbenteknisk materiel eksplosivt våbenteknisk materiel, der er blevet forsynet med tændsats eller brændrør, armeret eller på anden måde gjort klar til brug og anvendt i en væbnet konflikt. Det kan være blevet affyret, nedkastet, opsendt eller udskudt og burde være eksploderet, men er det ikke,
3. efterladt eksplosivt våbenteknisk materiel eksplosivt våbenteknisk materiel, der ikke er blevet anvendt under en væbnet konflikt, men som en part i en væbnet konflikt har efterladt eller skaffet sig af med, og som den part, der efterlod det eller skaffede sig af med det, ikke længere har kontrol over. Efterladt eksplosivt våbenteknisk materiel kan være eller er ikke forsynet med tændsats eller brændrør, armeret eller på anden måde gjort klar til brug,
4. eksplosive krigsefterladenskaber ueksploderet våbenteknisk materiel og efterladt eksplosivt våbenteknisk materiel,
5. eksisterende eksplosive krigsefterladenskaber ueksploderet våbenteknisk materiel og efterladt eksplosivt våbenteknisk materiel, der fandtes på en høj kontraherende parts territorium, før denne protokol trådte i kraft for den pågældende høje kontraherende part.

Artikel 3

Rydning, fjernelse eller destruktion af eksplosive krigsefterladenskaber

1. Enhver høj kontraherende part og part i en væbnet konflikt har det i denne artikel anførte ansvar med hensyn til alle eksplosive krigsefterladenskaber på territorium under dens kontrol. Hvis en bruger af eksplosivt våbenteknisk materiel, som er blevet til eksplosive krigsefterladenskaber, ikke udøver kontrol over territoriet, skal brugeren efter de aktive fjendtligheds ophør om muligt bilateralt eller gennem en gensidigt aftalt tredjepart, herunder bl.a. gennem FN-systemet eller andre relevante organisationer, yde bl.a. teknisk, økonomisk, materiel eller mandskabsmæssig bistand til at lette afmærkning og rydning, fjernelse eller destruktion af disse eksplosive krigsefterladenskaber.
2. Enhver høj kontraherende part og part i en væbnet konflikt skal snarest muligt efter de aktive fjendtligheds ophør afmærke og rydde, fjerne eller destruere eksplosive krigsefterladenskaber i de berørte territorier under dens kontrol. Områder med eksplosive krigsefterladenskaber, som ifølge stk. 3 i denne artikel vurderes til at udgøre en alvorlig humanitær risiko, skal gives prioritet med henblik på rydning, fjernelse eller destruktion.
3. Enhver høj kontraherende part og part i en væbnet konflikt skal snarest muligt efter de aktive fjendtligheds ophør træffe følgende foranstaltninger i berørte territorier under dens kontrol for at reducere den risiko, som eksplosive krigsefterladenskaber udgør:
 - a) opmåle og vurdere den trussel, som eksplosive krigsefterladenskaber udgør,
 - b) vurdere og prioritere behov for og gennemførlighed af afmærkning og rydning, fjernelse eller destruktion,
 - c) afmærke og rydde, fjerne eller destruere eksplosive krigsefterladenskaber,
 - d) tage skridt til at tilvejebringe midler til at udføre disse aktiviteter.
4. Ved udførelsen af de ovennævnte aktiviteter skal høje kontraherende parter og parter i en væbnet konflikt tage hensyn til internationale standarder, herunder de internationale minerydningsstandarder (IMAS).
5. Høje kontraherende parter skal i relevante tilfælde samarbejde både indbyrdes og med andre stater, relevante regionale og internationale organisationer og ikke-statslige organisationer om at yde bl.a. teknisk, økonomisk, materiel og mandskabsmæssig bistand, herunder under relevante omstændigheder at påtage sig fælles operationer, som er nødvendige for at opfylde bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 4

Registrering, opbevaring og videregivelse af oplysninger

1. Høje kontraherende parter og parter i en væbnet konflikt skal i størst muligt og praktisk omfang registrere og opbevare oplysninger om brugen af eksplosivt våbenteknisk materiel eller om efterladt eksplosivt våbenteknisk materiel for at lette hurtig afmærkning og rydning, fjernelse eller destruktion af eksplosive krigsefterladenskaber, undervisning i eksplosionsfare og levering af relevante oplysninger til den part, der har kontrol over territoriet, og til de civile befolkninger i det pågældende territorium.
2. Høje kontraherende parter og parter i en væbnet konflikt, som har anvendt eller efterladt eksplosivt våbenteknisk materiel, der kan være blevet til eksplosive krigsefterladenskaber, skal omgående efter de aktive fjendtligheds ophør og så vidt det er praktisk muligt, med forbehold for disse parters legitime sikkerhedsinteresser, bilateralt eller gennem en gensidigt aftalt tredjepart, herunder bl.a. FN, gøre sådanne oplysninger tilgængelige for den eller de parter, der har kontrol over det berørte område, eller efter anmodning for andre relevante organisationer, som den part, der leverer oplysningerne, føler sig overbevist om gennemfører eller senere vil gennemføre undervisning i eksplosionsfare samt afmærkning og rydning, fjernelse eller destruktion af eksplosive krigsefterladenskaber i det berørte område.
3. De høje kontraherende parter bør tage afsnit 1 i det tekniske bilag i betragtning ved registrering, opbevaring og videregivelse af sådanne oplysninger.

Artikel 5

Andre forsigtighedsforanstaltninger til beskyttelse af civilbefolkningen, civile enkeltpersoner og civile genstande mod risikoen ved og virkningerne af eksplosive krigsefterladenskaber

1. Høje kontraherende parter og parter i en væbnet konflikt skal træffe alle gennemførlige forsigtighedsforanstaltninger i det af dem kontrollerede område med eksplosive krigsefterladenskaber for at beskytte civilbefolkningen, civile enkeltpersoner og civile genstande mod risikoen ved og virkningerne af eksplosive krigsefterladenskaber. Gennemførlige forsigtighedsforanstaltninger er sådanne foranstaltninger, som er gennemførlige eller praktisk mulige, når alle foreliggende omstændigheder på det pågældende tidspunkt, herunder humanitære og militære hensyn, tages i betragtning. Sådanne forsigtighedsforanstaltninger kan omfatte advarsler, undervisning af civilbefolkningen i eksplosionsfare samt afmærkning, indhegning og overvågning af territorier med eksplosive krigsefterladenskaber, således som det er anført i afsnit 2 i det tekniske bilag.

Artikel 6

Bestemmelser om beskyttelse af humanitære missioner og organisationer mod virkningerne af eksplosive krigsefterladenskaber

1. Enhver høj kontraherende part og part i en væbnet konflikt skal
 - a) i videst muligt omfang beskytte humanitære missioner og organisationer, som med den pågældende parts samtykke opererer eller senere vil operere i det område, der er under kontrol af den høje kontraherende part eller parten i en væbnet konflikt, mod virkningerne af eksplosive krigsefterladenskaber,
 - b) efter anmodning fra en sådan humanitær mission eller organisation i videst muligt omfang levere oplysninger om placeringen af alle de eksplosive krigsefterladenskaber, som parten har kendskab til i territorier, hvor den anmodende humanitære mission eller organisation opererer eller senere vil operere.
2. Bestemmelserne i denne artikel er uden præjudice for eksisterende humanitær folkeret eller andre internationale regelsæt, som måtte finde anvendelse, eller afgørelser af FN's Sikkerhedsråd, som måtte yde et højere beskyttelsesniveau.

Artikel 7

Bistand med hensyn til eksisterende eksplosive krigsefterladenskaber

1. Enhver høj kontraherende part har ret til i relevante tilfælde fra andre høje kontraherende parter, fra ikke-kontraherende stater og fra relevante internationale organisationer og institutioner at søge og modtage bistand til håndtering af de problemer, som eksisterende eksplosive krigsefterladenskaber udgør.
2. Enhver høj kontraherende part, som er i stand til det, skal i nødvendigt og gennemførligt omfang yde bistand til håndtering af de problemer, som eksisterende eksplosive krigsefterladenskaber udgør. Ved en sådan bistand skal de høje kontraherende parter ligeledes tage protokollens humanitære målsætninger samt internationale standarder, herunder de internationale minerydningsstandarder, i betragtning.

Artikel 8

Samarbejde og bistand

1. Enhver høj kontraherende part, som er i stand til det, skal yde bistand til afmærkning og rydning, fjernelse eller destruktion af eksplosive krigsefterladenskaber og til undervisning af civilbefolkningen i eksplosionsfare samt dermed forbundne aktiviteter bl.a. gennem FN-systemet, andre relevante internationale, regionale eller nationale organisationer eller institutioner, Den Internationale Røde Kors-Komité, nationale Røde Kors- og Røde Halvmåne-selskaber og deres internationale forbund samt ikke-statslige organisationer eller bilateralt.
2. Enhver høj kontraherende part, der er i stand til det, skal yde bistand til omsorg for og revalidering samt social og økonomisk reintegrering af ofre for eksplosive krigsefterladenskaber. En sådan bistand kan ydes bl.a. gennem FN-systemet, relevante internationale, regionale eller nationale organisationer eller institutioner, Den Internationale Røde Kors-Komité, nationale Røde Kors- og Røde Halvmåne-selskaber og deres internationale forbund samt ikke-statslige organisationer eller bilateralt.
3. Enhver høj kontraherende part, der er i stand til det, skal bidrage til fonde under FN-systemet samt andre relevante fonde for at gøre det lettere at yde bistand efter denne protokol.
4. Enhver høj kontraherende part har ret til i størst muligt omfang at deltage i udveksling af udstyr, materiel og videnskabelige og tekniske oplysninger, bortset fra våbentechnologi, som måtte være nødvendig til gennemførelse af denne protokol. De høje kontraherende parter forpligter sig til at lade en sådan udveksling i overensstemmelse med national lovgivning og må ikke lægge urimelige begrænsninger på levering af rydningsudstyr og tilhørende tekniske oplysninger til humanitære formål.
5. Enhver høj kontraherende part forpligter sig til at levere oplysninger til de relevante minerydningsdatabaser, som er oprettet under FN-systemet, især oplysninger om forskellige midler og teknologier til rydning af eksplosive krigsefterladenskaber, lister over eksperter, ekspertorganisationer eller nationale kontaktcentre i relation til rydning af eksplosive krigsefterladenskaber samt på frivillig basis tekniske oplysninger om relevante typer eksplosivt våbenteknisk materiel.
6. Høje kontraherende parter kan fremsende anmodninger om bistand, støttet af relevante oplysninger, til FN, til andre relevante organer eller til andre stater. Disse anmodninger kan overgives til FN's generalsekretær, der videresender dem til alle høje kontraherende parter og til relevante internationale organisationer og ikke-statslige organisationer.

7. I tilfælde af anmodninger til FN kan FN's generalsekretær inden for de ressourcer, som han har til rådighed, tage passende skridt til at vurdere situationen og i samarbejde med den høje kontraherende part, der har fremsat anmodningen, samt andre høje kontraherende parter med det i artikel 3 anførte ansvar anbefale ydelse af passende bistand. Generalsekretæren kan ligeledes rapportere til de høje kontraherende parter om en sådan vurdering samt om typen og omfanget af den bistand, der er nødvendig, herunder mulige bidrag fra de fonde, der er oprettet under FN-systemet.

Artikel 9

Generelle forebyggende foranstaltninger

1. Under hensyntagen til deres forskellige situationer og midler opfordres enhver høj kontraherende part til at træffe generelle forebyggende foranstaltninger rettet mod at minimere forekomsten af eksplosive krigsefterladenskaber, herunder bl.a. de i afsnit 3 i det tekniske bilag anførte.
2. Enhver høj kontraherende part kan på frivillig basis udveksle oplysninger vedrørende bestræbelserne på at fremme og fastsætte god praksis med hensyn til stk. 1 i denne artikel.

Artikel 10

Konsultationer mellem de høje kontraherende parter

1. De høje kontraherende parter forpligter sig til at konsultere og samarbejde med hinanden om alle spørgsmål angående denne protokols virkemåde. Med henblik herpå afholdes der en konference af de høje kontraherende parter, såfremt et flertal, dog mindst 18 høje kontraherende parter, er enige derom.
2. Arbejdet på konferencer af de høje kontraherende parter omfatter:
 - a) gennemgang af denne protokols status og virkemåde,
 - b) behandling af sager vedrørende national gennemførelse af denne protokol, herunder aflæggelse af en national rapport eller opdatering på årlig basis,
 - c) forberedelse af gennemgangskonferencer.
3. Omkostningerne ved konferencen af de høje kontraherende parter dækkes af de høje kontraherende parter og af stater, som ikke er høje kontraherende parter, men som deltager i konferencen, i overensstemmelse med FN's fordelingsskala, forholdsmæssigt justeret.

Artikel 11

Overholdelse

1. Enhver høj kontraherende part skal sikre, at dens væbnede styrker og relevante styrelser eller afdelinger udsteder passende instrukser og beskrivelser af arbejdsgange, og at dens personel modtager uddannelse i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne protokol.
2. De høje kontraherende parter forpligter sig til at konsultere hinanden og samarbejde bilateralt, gennem FN's generalsekretær eller gennem andre passende internationale procedurer for at løse eventuelle problemer, som måtte opstå angående fortolkningen og anvendelsen af denne protokols bestemmelser.

Teknisk bilag

Dette tekniske bilag indeholder forslag til god praksis for at opnå de i protokollens artikel 4, 5 og 9 anførte målsætninger. Dette tekniske bilag gennemføres af de høje kontraherende parter på frivillig basis.

1. Registrering, opbevaring og frigivelse af oplysninger vedrørende ueksploderet våbenteknisk materiel (UXO) og efterladt eksplosivt våbenteknisk materiel (AXO)

- a) Registrering af oplysninger: En stat bør bestræbe sig på så nøjagtigt som muligt at registrere følgende oplysninger vedrørende eksplosivt våbenteknisk materiel, som kan være blevet UXO:
 - i) placering af målområder, hvor der er anvendt eksplosivt våbenteknisk materiel,
 - ii) det omtrentlige stykantal af det eksplosive våbentekniske materiel, der er anvendt i de under (i) anførte områder,
 - iii) type og art af det eksplosive våbentekniske materiel, der er anvendt i de under (i) anførte områder,
 - iv) den generelle placering af kendt og sandsynligt UXO.

Hvis en stat har været nødt til at efterlade eksplosivt våbenteknisk materiel under sine operationer, bør den bestræbe sig på at efterlade AXO på en sikker og betryggende måde og registrere følgende oplysninger om dette våbentekniske materiel:

- v) placeringen af AXO,
- vi) den omtrentlige mængde AXO på hvert enkelt sted,
- vii) typer af AXO på hvert enkelt sted.

b) Opbevaring af oplysninger: Hvis en stat har registreret oplysninger i overensstemmelse med stk. a, bør de opbevares således, at de kan genfindes og efterfølgende frigives i overensstemmelse med stk. c.

c) Frigivelse af oplysninger: En stat, der har registreret og opbevaret oplysninger i overensstemmelse med stk. a og b, bør under hensyntagen til sine sikkerhedsinteresser og andre forpligtelser frigive sådanne oplysninger i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

i) Indhold:

Vedrørende UXO bør de frigivne oplysninger indeholder detaljer om:

- 1) den generelle placering af kendt og sandsynligt UXO,
- 2) typen og det omtrentlige stykantal af det eksplosive våbentekniske materiel, der er anvendt i målområderne,
- 3) en metode til identifikation af det eksplosive våbentekniske materiel, herunder farve, størrelse og form samt andre relevante mærkninger,
- 4) en metode til sikker bortskaffelse af det eksplosive våbentekniske materiel.

Vedrørende AXO bør de frigivne oplysninger indeholder detaljer om:

- 5) placering af AXO,
- 6) det omtrentlige stykantal af AXO på hvert enkelt sted,
- 7) typer af AXO på hvert enkelt sted,
- 8) en metode til identifikation af AXO, herunder farve, størrelse og form,
- 9) oplysning om emballagetype og emballeringsmetode for AXO,
- 10) beredskabstilstand,
- 11) placering og art af eventuelle lureminer, som man ved findes i området med AXO.

ii) Modtager: Oplysningerne bør frigives til den eller de parter, der har kontrol over det berørte territorium, samt til de personer eller institutioner, som den frigivende stat føler sig overbevist om er eller vil blive involveret i rydning af UXO eller AXO i det berørte område samt i undervisning af civilbefolkningen om eksplosionsfaren ved UXO eller AXO.

iii) Mekanisme: En stat bør om muligt gøre brug af de internationalt eller lokalt etablerede mekanismer til frigivelse af oplysninger, såsom gennem UNMAS, IMSMA og andre ekspertorganisationer, således som den frigivende stat måtte anse det for hensigtsmæssigt.

iv) Tidspunkt: Oplysningerne bør frigives så tidligt som muligt under hensyntagen til forhold såsom eventuelle igangværende militære og humanitære operationer i de berørte områder, oplysningernes tilgængelighed og pålidelighed samt relevante sikkerhedsforhold.

2. Advarsler, undervisning i eksplosionsfare, afmærkning, indhegning og overvågning

Nøgleudtryk

- a) Advarsler er den præcise levering af advarende oplysninger til civilbefolkningen beregnet på at minimere risikoen ved eksplosive krigsefterladenskaber i berørte territorier.
- b) Undervisning af civilbefolkningen i eksplosionsfare bør bestå i undervisningsprogrammer, der letter informationsudveksling mellem berørte samfund, regeringsmyndigheder og humanitære organisationer, så berørte samfund informeres om truslen fra eksplosive krigsefterladenskaber. Sådanne undervisningsprogrammer er sædvanligvis en langsigtet aktivitet.

Elementer af god praksis for advarsler og undervisning i eksplosionsfare

- c) Alle advarsels- og undervisningsprogrammer bør om muligt tage hensyn til gældende nationale og internationale standarder, herunder de internationale minerydningsstandarder.
- d) Advarsler og undervisning i eksplosionsfare bør gives til den berørte civilbefolkning, som omfatter civile, der bor i eller omkring områder der indeholder eksplosive krigsefterladenskaber, samt civile, der rejser gennem sådanne områder.
- e) Advarsler bør gives så hurtigt som muligt, afhængigt af sammenhængen og de tilgængelige oplysninger. Et advarselsprogram bør hurtigst muligt erstattes af et undervisningsprogram om eksplosionsfare. Advarsler og undervisning i eksplosionsfare bør gives til de berørte samfund så tidligt som muligt.

f) Konfliktparter bør anvende tredjeparter, såsom internationale organisationer og ikke-statslige organisationer, når de ikke har midler og viden til at levere en effektiv undervisning i eksplosionsfare.

g) Konfliktparter bør om muligt skaffe yderligere midler til advarsler og undervisning i eksplosionsfare. Dette kunne omfatte ydelse af logistisk støtte, fremstilling af materialer til undervisning i eksplosionsfare, økonomisk støtte og generelle kartografiske oplysninger.

Afmærkning, indhegning og overvågning af område med eksplosive krigsefterladenskaber

h) Parterne i en konflikt, som har medført eksplosive krigsefterladenskaber, bør om muligt til enhver tid i løbet af konflikten og ellers derefter så tidligt som muligt og i størst muligt omfang sikre sig, at områder indeholdende eksplosive krigsefterladenskaber afmærkes, indhegnes og overvåges i overensstemmelse med følgende bestemmelser for at sikre, at civilpersoner effektivt holdes ude.

i) Der bør anvendes advarselsskilte baseret på mærkningsmetoder, der genkendes af det berørte samfund, til afmærkning af områder, der mistænkes for at være farlige. Skilte og anden grænsemarkering af farlige områder bør i størst muligt omfang være synlige, læselige, holdbare og kunne modstå miljømæssige påvirkninger, og de bør klart identificere, hvilken side af den afmærkede grænse der anses for at ligge inden for området med eksplosive krigsefterladenskaber, og hvilken side der anses for at være sikker.

j) Der bør etableres en passende konstruktion, der har ansvar for overvågning og vedligeholdelse af permanente og midlertidige afmærkningssystemer i samordning med nationale og lokale programmer for undervisning i eksplosionsfare.

3. Generelle forebyggende foranstaltninger

Stater, der producerer eller anskaffer eksplosivt våbenteknisk materiel, bør i videst muligt omfang, hvor det er relevant, bestræbe sig på at sikre, at følgende foranstaltninger gennemføres og respekteres i det eksplosive våbentekniske materiels livscyklus.

a) Styring af ammunitionsfremstilling

i) Produktionsprocesserne bør være udformet, så der opnås den størst mulige pålidelighed for ammunitionen.

ii) Produktionsprocesserne bør underkastes certificerede kvalitetskontrolforanstaltninger.

iii) Der bør anvendes certificerede, internationalt anerkendte kvalitetssikringsstandarder ved produktionen af eksplosivt våbenteknisk materiel.

iv) Der bør udføres godkendelsesprøvning ved testning med skarp ammunition under en række forskellige betingelser eller ved andre godkendte fremgangsmåder.

v) Der bør kræves en høj standard af pålidelighed ved transaktioner med og overdragelse af eksplosivt våbenteknisk materiel.

b) Ammunitionsstyring

For at sikre den bedst mulige langsigtede pålidelighed af det eksplosive våbentekniske materiel opfordres staterne til at anvende normer og driftsrutiner i overensstemmelse med god praksis for oplagring, transport, feltoplagring og håndtering i overensstemmelse med følgende vejledning.

i) Eksplosivt våbenteknisk materiel skal om nødvendigt oplagres i sikre anlæg eller passende beholdere, der beskytter det eksplosive våbentekniske materiel og dets dele, om nødvendigt under en kontrolleret atmosfære.

ii) En stat bør transportere eksplosivt våbenteknisk materiel til og fra produktionsanlæg, lageranlæg og felten på en måde, der minimerer skader på det eksplosive våbentekniske materiel.

iii) En stat bør om nødvendigt anvende passende beholdere og et kontrolleret miljø ved oplagring og transport af eksplosivt våbenteknisk materiel.

iv) Risikoen for eksplosioner i lagre bør minimeres ved anvendelse af passende lagerordninger.

v) Staterne bør til logning, sporing og testning af eksplosivt våbenteknisk materiel anvende hensigtsmæssige procedurer, der bør omfatte oplysning om fremstillingsdatoen for hvert nummer eller parti eller hver sending af det eksplosive våbentekniske materiel samt oplysning om, hvor det eksplosive våbentekniske materiel har befundet sig, under hvilke betingelser det har været oplagret, og hvilke miljømæssige påvirkninger det har været udsat for.

vi) Oplagret eksplosivt våbenteknisk materiel bør med mellemrum underkastes testning med skarp ammunition for at sikre, at ammunitionen fungerer som ønsket.

vii) Delkomponenter af oplagret eksplosivt våbenteknisk materiel bør, hvis det er hensigtsmæssigt, underkastes laboratorietestning for at sikre, at ammunitionen fungerer som ønsket.

viii) Der bør om nødvendigt tages passende forholdsregler, herunder justering af det våbentekniske materiels forventede levetid, som følge af de oplysninger, der fås ved lognings-, sporings- og testningsprocedurerne, for at opretholde pålideligheden af oplagret eksplosivt våbenteknisk materiel.

(c) Uddannelse

Korrekt uddannelse af alt personel, der er involveret i håndtering, transport og anvendelse af eksplosivt våbenteknisk materiel, er en vigtig faktor i forsøget på at sikre det våbentekniske materiels tilsigtede pålidelige funktion. Staterne bør derfor vedtage og opretholde passende uddannelsesprogrammer for at sikre, at personalet uddannes korrekt med hensyn til den ammunition, som de skal kunne arbejde med.

d) *Overdragelse*

En stat, der planlægger at overdrage eksplosivt våbenteknisk materiel til en anden stat, der ikke tidligere har haft den pågældende type eksplosivt våbenteknisk materiel i sin besiddelse, bør bestrebe sig på at sikre, at den modtagende stat har mulighed for at oplagre, vedligeholde og anvende dette eksplosive våbentekniske materiel korrekt.

e) *Fremtidig produktion*

En stat bør med henblik på at opnå den højest mulige pålidelighed undersøge måder og midler til forbedring af pålideligheden af det eksplosive våbentekniske materiel, som den har til hensigt at producere eller anskaffe.

Protocol on Explosive Remnants of War

The High Contracting Parties,

Recognising the serious post-conflict humanitarian problems caused by explosive remnants of war,

Conscious of the need to conclude a Protocol on post-conflict remedial measures of a generic nature in order to minimise the risks and effects of explosive remnants of war,

And willing to address generic preventive measures, through voluntary best practices specified in a Technical Annex for improving the reliability of munitions, and therefore minimising the occurrence of explosive remnants of war,

Have agreed as follows :

Article 1

General provision and scope of application

1. In conformity with the Charter of the United Nations and of the rules of the international law of armed conflict applicable to them, High Contracting Parties agree to comply with the obligations specified in this Protocol, both individually and in co-operation with other High Contracting Parties, to minimise the risks and effects of explosive remnants of war in post-conflict situations.
2. This Protocol shall apply to explosive remnants of war on the land territory including internal waters of High Contracting Parties.
3. This Protocol shall apply to situations resulting from conflicts referred to in Article 1, paragraphs 1 to 6, of the Convention, as amended on 21 December 2001.
4. Articles 3, 4, 5 and 8 of this Protocol apply to explosive remnants of war other than existing explosive remnants of war as defined in Article 2, paragraph 5 of this Protocol.

Article 2

Definitions

For the purpose of this Protocol,

1. Explosive ordnance means conventional munitions containing explosives, with the exception of mines, booby traps and other devices as defined in Protocol II of this Convention as amended on 3 May 1996.
2. Unexploded ordnance means explosive ordnance that has been primed, fused, armed, or otherwise prepared for use and used in an armed conflict. It may have been fired, dropped, launched or projected and should have exploded but failed to do so.
3. Abandoned explosive ordnance means explosive ordnance that has not been used during an armed conflict, that has been left behind or dumped by a party to an armed conflict, and which is no longer under control of the party that left it behind or dumped it. Abandoned explosive ordnance may or may not have been primed, fused, armed or otherwise prepared for use.
4. Explosive remnants of war means unexploded ordnance and abandoned explosive ordnance.
5. Existing explosive remnants of war means unexploded ordnance and abandoned explosive ordnance that existed prior to the entry into force of this Protocol for the High Contracting Party on whose territory it exists.

Article 3

Clearance, removal or destruction of explosive remnants of war

1. Each High Contracting Party and party to an armed conflict shall bear the responsibilities set out in this Article with respect to all explosive remnants of war in territory under its control. In cases where a user of explosive ordnance which has become explosive remnants of war, does not exercise control of the territory, the user shall, after the cessation of active hostilities, provide where feasible, inter alia technical, financial, material or human resources assistance, bilaterally or through a mutually agreed third party, including inter alia through the United Nations system or other relevant organisations, to facilitate the marking and clearance, removal or destruction of such explosive remnants of war.

2. After the cessation of active hostilities and as soon as feasible, each High Contracting Party and party to an armed conflict shall mark and clear, remove or destroy explosive remnants of war in affected territories under its control. Areas affected by explosive remnants of war which are assessed pursuant to paragraph 3 of this Article as posing a serious humanitarian risk shall be accorded priority status for clearance, removal or destruction.
3. After the cessation of active hostilities and as soon as feasible, each High Contracting Party and party to an armed conflict shall take the following measures in affected territories under its control, to reduce the risks posed by explosive remnants of war:
 - (a) survey and assess the threat posed by explosive remnants of war;
 - (b) assess and prioritise needs and practicability in terms of marking and clearance, removal or destruction;
 - (c) mark and clear, remove or destroy explosive remnants of war;
 - (d) take steps to mobilise resources to carry out these activities.
4. In conducting the above activities High Contracting Parties and parties to an armed conflict shall take into account international standards, including the International Mine Action Standards.
5. High Contracting Parties shall co-operate, where appropriate, both among themselves and with other states, relevant regional and international organisations and non-governmental organisations on the provision of inter alia technical, financial, material and human resources assistance including, in appropriate circumstances, the undertaking of joint operations necessary to fulfil the provisions of this Article.

Article 4

Recording, retaining and transmission of information

1. High Contracting Parties and parties to an armed conflict shall to the maximum extent possible and as far as practicable record and retain information on the use of explosive ordnance or abandonment of explosive ordnance, to facilitate the rapid marking and clearance, removal or destruction of explosive remnants of war, risk education and the provision of relevant information to the party in control of the territory and to civilian populations in that territory.
2. High Contracting Parties and parties to an armed conflict which have used or abandoned explosive ordnance which may have become explosive remnants of war shall, without delay after the cessation of active hostilities and as far as practicable, subject to these parties' legitimate security interests, make available such information to the party or parties in control of the affected area, bilaterally or through a mutually agreed third party including inter alia the United Nations or, upon request, to other relevant organisations which the party providing the information is satisfied are or will be undertaking risk education and the marking and clearance, removal or destruction of explosive remnants of war in the affected area.
3. In recording, retaining and transmitting such information, the High Contracting Parties should have regard to Part 1 of the Technical Annex.

Article 5

Other precautions for the protection of the civilian population, individual civilians and civilian objects from the risks and effects of explosive remnants of war

1. High Contracting Parties and parties to an armed conflict shall take all feasible precautions in the territory under their control affected by explosive remnants of war to protect the civilian population, individual civilians and civilian objects from the risks and effects of explosive remnants of war. Feasible precautions are those precautions which are practicable or practicably possible, taking into account all circumstances ruling at the time, including humanitarian and military considerations. These precautions may include warnings, risk education to the civilian population, marking, fencing and monitoring of territory affected by explosive remnants of war, as set out in Part 2 of the Technical Annex.

Article 6

Provisions for the protection of humanitarian missions and organisations from the effects of explosive remnants of war

1. Each High Contracting Party and party to an armed conflict shall:
 - (a) Protect, as far as feasible, from the effects of explosive remnants of war, humanitarian missions and organisations that are or will be operating in the area under the control of the High Contracting Party or party to an armed conflict and with that party's consent.
 - (b) Upon request by such a humanitarian mission or organisation, provide, as far as feasible, information on the location of all explosive remnants of war that it is aware of in territory where the requesting humanitarian mission or organisation will operate or is operating.
2. The provisions of this Article are without prejudice to existing International Humanitarian Law or other international instruments as applicable or decisions by the Security Council of the United Nations which provide for a higher level of protection.

Article 7

Assistance with respect to existing explosive remnants of war

1. Each High Contracting Party has the right to seek and receive assistance, where appropriate, from other High Contracting Parties, from states non-party and relevant international organisations and institutions in dealing with the problems posed by existing explosive remnants of war.
2. Each High Contracting Party in a position to do so shall provide assistance in dealing with the problems posed by existing explosive remnants of war, as necessary and feasible. In so doing, High Contracting Parties shall also take into account the humanitarian objectives of this Protocol, as well as international standards including the International Mine Action Standards.

Article 8

Co-operation and assistance

1. Each High Contracting Party in a position to do so shall provide assistance for the marking and clearance, removal or destruction of explosive remnants of war, and for risk education to civilian populations and related activities inter alia through the United Nations system, other relevant international, regional or national organisations or institutions, the International Committee of the Red Cross, national Red Cross and Red Crescent societies and their International Federation, non-governmental organisations, or on a bilateral basis.
2. Each High Contracting Party in a position to do so shall provide assistance for the care and rehabilitation and social and economic reintegration of victims of explosive remnants of war. Such assistance may be provided inter alia through the United Nations system, relevant international, regional or national organisations or institutions, the International Committee of the Red Cross, national Red Cross and Red Crescent societies and their International Federation, non-governmental organisations, or on a bilateral basis.
3. Each High Contracting Party in a position to do so shall contribute to trust funds within the United Nations system, as well as other relevant trust funds, to facilitate the provision of assistance under this Protocol.
4. Each High Contracting Party shall have the right to participate in the fullest possible exchange of equipment, material and scientific and technological information other than weapons related technology, necessary for the implementation of this Protocol. High Contracting Parties undertake to facilitate such exchanges in accordance with national legislation and shall not impose undue restrictions on the provision of clearance equipment and related technological information for humanitarian purposes.
5. Each High Contracting Party undertakes to provide information to the relevant databases on mine action established within the United Nations system, especially information concerning various means and technologies of clearance of explosive remnants of war, lists of experts, expert agencies or national points of contact on clearance of explosive remnants of war and, on a voluntary basis, technical information on relevant types of explosive ordnance.
6. High Contracting Parties may submit requests for assistance substantiated by relevant information to the United Nations, to other appropriate bodies or to other states. These requests may be submitted to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit them to all High Contracting Parties and to relevant international organisations and non-governmental organisations.
7. In the case of requests to the United Nations, the Secretary-General of the United Nations, within the resources available to the Secretary-General of the United Nations, may take appropriate steps to assess the situation and in co-operation with the requesting High Contracting Party and other High Contracting Parties with responsibility as set out in Article 3 above, recommend the appropriate provision of assistance. The Secretary-General may also report to High Contracting Parties on any such assessment as well as on the type and scope of assistance required, including possible contributions from the trust funds established within the United Nations system.

Article 9

Generic preventive measures

1. Bearing in mind the different situations and capacities, each High Contracting Party is encouraged to take generic preventive measures aimed at minimising the occurrence of explosive remnants of war, including, but not limited to, those referred to in part 3 of the Technical Annex.
2. Each High Contracting Party may, on a voluntary basis, exchange information related to efforts to promote and establish best practices in respect of paragraph 1 of this Article.

Article 10

Consultations of High Contracting Parties

1. The High Contracting Parties undertake to consult and co-operate with each other on all issues related to the operation of this Protocol. For this purpose, a Conference of High Contracting Parties shall be held as agreed to by a majority, but no less than eighteen High Contracting Parties.
2. The work of the conferences of High Contracting Parties shall include:
 - (a) review of the status and operation of this Protocol;
 - (b) consideration of matters pertaining to national implementation of this Protocol, including national reporting or updating on an annual basis.
 - (c) preparation for review conferences.
3. The costs of the Conference of High Contracting Parties shall be borne by the High Contracting Parties and States not parties participating in the Conference, in accordance with the United Nations scale of assessment adjusted appropriately.

Article 11

Compliance

1. Each High Contracting Party shall require that its armed forces and relevant agencies or departments issue appropriate instructions and operating procedures and that its personnel receive training consistent with the relevant provisions of this Protocol.
2. The High Contracting Parties undertake to consult each other and to co-operate with each other bilaterally, through the Secretary-General of the United Nations or through other appropriate international procedures, to resolve any problems that may arise with regard to the interpretation and application of the provisions of this Protocol.

Technical Annex

This Technical Annex contains suggested best practice for achieving the objectives contained in Articles 4, 5 and 9 of this Protocol. This Technical Annex will be implemented by High Contracting Parties on a voluntary basis.

1. Recording, storage and release of information for Unexploded Ordnance (UXO) and Abandoned Explosive Ordnance (AXO)

- (a) Recording of information: Regarding explosive ordnance which may have become UXO a State should endeavour to record the following information as accurately as possible:
 - (i) the location of areas targeted using explosive ordnance;
 - (ii) the approximate number of explosive ordnance used in the areas under (i);
 - (iii) the type and nature of explosive ordnance used in areas under (i);
 - (iv) the general location of known and probable UXO;

Where a State has been obliged to abandon explosive ordnance in the course of operations, it should endeavour to leave AXO in a safe and secure manner and record information on this ordnance as follows :

- (v) the location of AXO;
 - (vi) the approximate amount of AXO at each specific site;
 - (vii) the types of AXO at each specific site.
- (b) Storage of information: Where a State has recorded information in accordance with paragraph (a), it should be stored in such a manner as to allow for its retrieval and subsequent release in accordance with paragraph (c).
 - (c) Release of information: Information recorded and stored by a State in accordance with paragraphs (a) and (b) should, taking into account the security interests and other obligations of the State providing the information, be released in accordance with the following provisions:
 - (i) Content :

On UXO the released information should contain details on :

- (1) the general location of known and probable UXO;
- (2) the types and approximate number of explosive ordnance used in the targeted areas;
- (3) the method of identifying the explosive ordnance including colour, size and shape and other relevant markings ;
- (4) the method for safe disposal of the explosive ordnance.

On AXO the released information should contain details on:

- (5) the location of the AXO;

- (6) the approximate number of AXO at each specific site ;
 - (7) the types of AXO at each specific site ;
 - (8) the method of identifying the AXO, including colour, size and shape;
 - (9) information on type and methods of packing for AXO;
 - (10) state of readiness;
 - (11) the location and nature of any booby traps known to be present in the area of AXO.
- (ii) Recipient: The information should be released to the party or parties in control of the affected territory and to those persons or institutions that the releasing State is satisfied are, or will be, involved in UXO or AXO clearance in the affected area, in the education of the civilian population on the risks of UXO or AXO.
- (iii) Mechanism: A State should, where feasible, make use of those mechanisms established internationally or locally for the release of information, such as through UNMAS, IMSMA, and other expert agencies, as considered appropriate by the releasing State.
- (iv) Timing : The information should be released as soon as possible, taking into account such matters as any ongoing military and humanitarian operations in the affected areas, the availability and reliability of information and relevant security issues.

2. Warnings, risk education, marking, fencing and monitoring

Key terms

- (a) Warnings are the punctual provision of cautionary information to the civilian population, intended to minimise risks caused by explosive remnants of war in affected territories.
- (b) Risk education to the civilian population should consist of risk education programmes to facilitate information exchange between affected communities, government authorities and humanitarian organisations so that affected communities are informed about the threat from explosive remnants of war. Risk education programmes are usually a long term activity.

Best practice elements of warnings and risk education

- (c) All programmes of warnings and risk education should, where possible, take into account prevailing national and international standards, including the International Mine Action Standards.
- (d) Warnings and risk education should be provided to the affected civilian population which comprises civilians living in or around areas containing explosive remnants of war and civilians who transit such areas.
- (e) Warnings should be given, as soon as possible, depending on the context and the information available. A risk education programme should replace a warnings programme as soon as possible. Warnings and risk education always should be provided to the affected communities at the earliest possible time.
- (f) Parties to a conflict should employ third parties such as international organisations and non-governmental organisations when they do not have the resources and skills to deliver efficient risk education.
- (g) Parties to a conflict should, if possible, provide additional resources for warnings and risk education. Such items might include : provision of logistical support, production of risk education materials, financial support and general cartographic information.

Marking, fencing, and monitoring of an explosive remnants of war affected area

- (h) When possible, at any time during the course of a conflict and thereafter, where explosive remnants of war exist the parties to a conflict should, at the earliest possible time and to the maximum extent possible, ensure that areas containing explosive remnants of war are marked, fenced and monitored so as to ensure the effective exclusion of civilians, in accordance with the following provisions.
- (i) Warning signs based on methods of marking recognised by the affected community should be utilised in the marking of suspected hazardous areas. Signs and other hazardous area boundary markers should as far as possible be visible, legible, durable and resistant to environmental effects and should clearly identify which side of the marked boundary is considered to be within the explosive remnants of war affected area and which side is considered to be safe.
- (j) An appropriate structure should be put in place with responsibility for the monitoring and maintenance of permanent and temporary marking systems, integrated with national and local risk education programmes.

3. Generic preventive measures

States producing or procuring explosive ordnance should to the extent possible and as appropriate endeavour to ensure that the following measures are implemented and respected during the life-cycle of explosive ordnance.

(a) *Munitions manufacturing management*

- (i) Production processes should be designed to achieve the greatest reliability of munitions.
- (ii) Production processes should be subject to certified quality control measures.
- (iii) During the production of explosive ordnance, certified quality assurance standards that are internationally recognised should be applied.
- (iv) Acceptance testing should be conducted through live-fire testing over a range of conditions or through other validated procedures.
- (v) High reliability standards should be required in the course of explosive ordnance transactions and transfers.

(b) *Munitions management*

In order to ensure the best possible long-term reliability of explosive ordnance, States are encouraged to apply best practice norms and operating procedures with respect to its storage, transport, field storage, and handling in accordance with the following guidance.

- (i) Explosive ordnance, where necessary, should be stored in secure facilities or appropriate containers that protect the explosive ordnance and its components in a controlled atmosphere, if necessary.
- (ii) A State should transport explosive ordnance to and from production facilities, storage facilities and the field in a manner that minimises damage to the explosive ordnance.
- (iii) Appropriate containers and controlled environments, where necessary, should be used by a State when stockpiling and transporting explosive ordnance.
- (iv) The risk of explosions in stockpiles should be minimised by the use of appropriate stockpile arrangements.
- (v) States should apply appropriate explosive ordnance logging, tracking and testing procedures, which should include information on the date of manufacture of each number, lot or batch of explosive ordnance, and information on where the explosive ordnance has been, under what conditions it has been stored, and to what environmental factors it has been exposed.
- (vi) Periodically, stockpiled explosive ordnance should undergo, where appropriate, live-firing testing to ensure that munitions function as desired.
- (vii) Sub-assemblies of stockpiled explosive ordnance should, where appropriate, undergo laboratory testing to ensure that munitions function as desired.
- (viii) Where necessary, appropriate action, including adjustment to the expected shelf-life of ordnance, should be taken as a result of information acquired by logging, tracking and testing procedures, in order to maintain the reliability of stockpiled explosive ordnance.

(c) *Training*

The proper training of all personnel involved in the handling, transporting and use of explosive ordnance is an important factor in seeking to ensure its reliable operation as intended. States should therefore adopt and maintain suitable training programmes to ensure that personnel are properly trained with regard to the munitions with which they will be required to deal.

(d) *Transfer*

A State planning to transfer explosive ordnance to another State that did not previously possess that type of explosive ordnance should endeavour to ensure that the receiving State has the capability to store, maintain and use that explosive ordnance correctly.

(e) *Future production*

A State should examine ways and means of improving the reliability of explosive ordnance that it intends to produce or procure, with a view to achieving the highest possible reliability.

Danmarks godkendelsesskrivelse deponeredes den 28. juni 2005 hos De Forenede Nationers generalsekretær. Protokollen trådte i kraft den 12. november 2006 efter at være blevet ratificeret eller godkendt af 20 deltagerstater. For Danmarks vedkommende trådte protokollen i kraft den 12. november 2006.

Oplysning om andre landes tiltrædelse m.v. kan fås hos De Forenede Nationer på adressen: [http // untreaty.un.org](http://untreaty.un.org).

Udenrigsministeriet, den 1. februar 2007

Per Stig Møller

Om

Retsinformation.dk er indgangen til det fælles statslige retsinformationssystem, der giver adgang til alle gældende love, bekendtgørelser og cirkulærer m.v. Der er også adgang til Folketingets dokumenter og beretninger fra Folketingets Ombudsmand.

På retsinformation.dk anvendes der ikke cookies.

Besøg også

Vælg site

[Om Retsinformation](#)[Kontakt](#)[FAQ](#)[Om ELI](#)[API](#)[Tilgængelighedserklæring](#)